

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
 EGÉSZ ÉVRE . . . 16.- K I FÉL ÉVRE . . . 10.- K
 NEGYED ÉVRE . . . 4.- K

FŐSZERKESZTŐ:
 DR. BISCHITZ BÉLA
 ÜGYVÉD.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
 BUDAPEST, V., SAS-UTCA 20.
 TELEFON 108-00.
 HIRDETÉSEK mm. SZÁMÍTASSAL DIJSZABÁS SZERINT.

15%-os osztalék.

Nem sokalljuk azt, hogy a Galizische Karpathen-Petróleum A.-G. a lefolyt üzletévre 15%-os osztalékot fizethet.

Tudunkkal ennek a petróleumbányának borslawi műveiben a legtöbbet puszított az orosz. Ennek a bányának körzetében játszódtak le azok a szomorú hadi események, amelyeknek nyoma mindig üszkösödő házak s magukban álló gyárkémények, ehelyütt a petróleumkutat elégetett tornyai, egyszóval pusztulás.

És mégis 15% osztalékot fizethet a pontosan 7,329,530 korona tiszta nyereségből.

Ez egymagában nagyon örvendetes üzleti eredmény volna — különös alkalom kínálkoznék arra, hogy a petróleumipar nagyszerű vezetéséért az ország közgazdasága érdekében a nyilvánosság hálás köszönetét tolmácsoljuk. Azonban szemléljük meg csak közelebbről ezt a 15%-ot.

E vállalat üzleti jelentése maga is konstatálja, hogy kevés kivétellel majd mindene az orosz pusztítási düh áldozata lett és „a tavalyi készleteknek csak jelentéktelen része maradt meg. Ezekből s az újból megindult termelésből kezdték meg újra az üzemet” s bizony hallatlan siker az, ha oly hamar ekkora eredményt tudtak produkálni.

Honnan kerekedett ez a hallatlan eredmény? Ha kevesebb volt a termelés mennyisége, — ezt maga a vállalat konstatálja máshonnan aligha került, mint a piacra dobott anyag árának példátlan emeléséből. És bizony állapítsuk csak meg azt a száraz valóságot fény gyanánt, hogy a háboruban a legnagyobb mestierkedés éppen a petróleumfinomítók részéről mutatkozott az ádrágítás tekintetében. A petróleumfinomítók — ebben érdemes versenyt folytattak a magyarok az osztrákokkal — pompás eredménnyel dolgoztak és sikeresen megnyomortták a fogyasztókat. Példátlan árakat csikartak ki a közönségtől, de — ime a példa a Galizische Petróleum A.-G. az orosz pusztítás dacára is 15%-os osztalékot rázhat ki a mellénye zsebéből.

Mennyivel más az erkölcs ott, ahol veszteni is tudnak. Tancsoltatna az osztrák-magyar petróleumipar üzleti erkölcsét a szomszéd ipartól. Van p. o. egy né-

met hatalmas papírgyár, a Papyrus A.-G., melynek gyártelepei s erdői Keletporoszországban vannak. Ott talán alaposabb munkát végeztek az oroszok, mert ott nem maradtak „készletek”, amelyből a háborus akció kiindulhatott.

A mi gyáraink s iparvállalataink mohósága azonban annyira közismert, hogy senkinek se jut eszébe egy-két pillanatig megállni az ilyen üzleti jelentések mellett. Itt egészen természetesnek találják, hogy a fogyasztókat megnyuzzák. Hogy egyszerre eltűntessék az olajat s mellékterményeit, azaz el se tüntetik, csak kijelentik, hogy nincs, aztán működőtteik az archimédészi csavart: felcsavarják az árakat addig, míg a kormányoknak is borsózdik a hátuk s elvégre maximálni kénytelenek, — fájdalom — mindig a türelmetlen, igen emelt árban. És a „véletlenül megmaradt készletek” ezzel a taktikával annyit, vagy tán többet is megérnek és behoznak a konyhára, mint az előző évnek egész termelése.

Az 1915/16. év petróleum-ellátása emlékeztetes marad. A magyar és osztrák finomítók s illetve bányák rengeteg olajat hoztak be Romániából. A spekuláció szinte dühöngött és tombolt ezen a téren s mi elmondhatjuk, hogy se a bányák, se a finomítók nem fizettek rá erre a spekulációra. A publikum, ez az agyongyötört, kiszébelt közönség ilta meg ennek a zseniális üzleti tevékenységnek is a levét.

„A katonaság és az orosz foglyok állították helyre a borslawi műveket” — mondja a Galizische üzleti jelentése. Meghisszük. A többi elpusztított műveket is ezek állították helyre. Sőt a derék hadvezetőség bölcs áldozatkészséggel még hatalmas vezetéket is épített az olajszállítás könnyítésére. Katonák és foglyok, akiknek egész ellátása a közt tereheli, dolgoznak azért, hogy végelemzésben megkerüljön a 15%, amiken túl s amikből bőséges alkalom van a hadinyereség adókötelezettsége előli kitérésre, holott a katonaság elsősorban is az ő börtökét menti.

Rideg a tőke és mi ez esetben sokalljuk a 15% ot. Sok és hirtelen került meg. Kissé szembe-ütő módon hamar. Annyira gyorsan, hogy szemet szur, mikor a Galizische üzleti nyeresége 1916-ban 15%.

HAZAI HIREK.

A szénbányászati köréből. A munkásmozgalmak után ismét élénk a tevékenység a szénbányászásban. Mert, habár nyár közepén vagyunk, a gyárak olyan erősen vannak foglalkoztatva a hadiszergyártás s az ezzel összefüggő iparok terén, hogy a legnagyobb munkakifejtés mellett is és az állandó szénbehozatal mellett alig akad mód a felmerült igények kielégítésére. A szénárak ehhez képest szilárd irányzatot mutatnak.

Tarifakedvezmény a petróleumfinomítóknak. Egymásután jelennek meg mostanában a magyar és osztrák petróleumfinomítók szancziós mérlegei, közöttük nem egy az alapítókéhez közeli nyereségről számol be. Most pedig hivatalosan közléseink, hogy a magyarországi petróleumgyártásnak a Borisláv-Tuztanovics Állomáson feladott nyersolajszállításnyaira július 15-től kezdődően 1916 végéig kedvezményes tarifát engedelmének. A többi között díjkedvezményt élvez az Almfásfűz (Standard Oil), Brassó, Budapest, Orsova (Fantiók, Bihar-Szilágyi), Pestszentlőrinc (Fantiók, Bihar-Szilágyi), Sátoraljaújhely (Fantiók, Bihar-Szilágyi) és Szatmárnémeti bányajuttató nyersolaj.

Kisérletek Olaszországban a német iparcikkek pótlására. A turini polgármester kezdeményezésére, mint ezt lapunknak Bernből jelentik, a lombardiai elektromos művek egy gyár alapítása végett összehívatták. Elsősorban az volt a szándék, hogy bizonyos elektrotechnikai cikkek tekintetében a német ipar nélkülözhetetlensége ellen valamit tegyenek. Teofilo Rossi mérnök terjesztette elő az idevonalkozó tervet, azonban az amúgy se igen népes gyűlékezést nem a legbiztosabb eredménnyel zárta le tárgyalásait. Kétségtelen pedig, hogy Olaszországban erős törekvés mutatkozik arra, hogy ezirányban valami történjék, azonban az eddigi fáradozásokat nem koronázta valami jelentős siker.

Nem utlják meg a német szénzindikátust Egész Középeurópában élénk figyelemmel kísérték azokat a jelenségeket, amelyek mellett újból létre kellett volna jönnie a német szénzindikátusnak. Tudvalevő ugyanis, hogy ennek az évnak az elején beható tárgyalások folytak az irányban, hogy a jövő évi március 17-ig hosszabbítsák meg a szénroda működését. Meg kellett elegendni azzal, hogy most július 31-ig érvényben maradjon a régi megállapodás. Nagyon kevés kiárat van arra, hogy — bár ez a határidő nagyon rövid — végleges rendezést nyerjen a szindikátus ügye. A miniszter ragaszkodik ahhoz az elhatározásához, hogy minden erejével egy öt esztendő szindikátust hoz létre s elzárkózik minden átmeneti tervtől. Ehhez képest a szénroda működése is egészen új irányt kell, hogy kapjon. Hogy tovább tárgyalhassanak, a jelenlegi állapotokat kitöltik a jövő évi március 17-ig s a szénroda elad szent a hatáskörébe utalt szénbányák részéről. Közben egyre gyerebben érkezik be a bányákhöz intézett kérdőkív, amelyekkel az élve szindikátus létesítésének kérdése összefüggött s — A Banya esseni jelentése szerint — július 31-ig ez a kérdés csakugyan nem is lesz tisztázva.

Tulajdonképpen miért folyik a verduni csata? ... A verduni örüsi csatának a bányászati az oka. A Verdun és Metz között elterülő Briey vidék ugyanis rengeteg vasércet rejt mélyében. Ebből táplálkozik a két ország (Francia és Németország) vasipara. Fontos a vas békében és háborúban egyaránt, meri pl. Németország évente 28 millió tonna vasércet termel, amelyből 21 millió a

Briey-völgyből hoz felszínre. Franciaország 22 millió tonna vasércet termel évente, amelyből 15 millió a Briey-völgyből még 1870 óta megmaradt francia rész szolgáltatta. A világháborúnak kellett jönnie, hogy az egész gazdag Briey-völgy német birtokba jusson. Luxemburg kobói ma ugyancsak Németországnak olvaszítják a 6 millió tonna vasércet, 49 millió tonna vasérc áll tehát ma Németország rendelkezésére, míg Franciaország megfosztva vastermelésétől, Anglia és a tengerentúl kényes-kedvre van utalva. A rajnai vasművek 100 tonna vasból 92 tonna acélt gyártanak s így Németország körülbőlül 45 millió tonna acéllal rendelkezik municiójáért, hajókészítés és egyéb céljaira. A francia bányászok hivatalos lapja szerint a német nagyipari szövetségek a békekötésre vonatkozólag a bírodalmi kancellárhoz a következő bizalmas emlékiratot intézték: „Ha a vas- és acéltermelés 1914 augusztus hónapja óta nem keltőtetett volna meg, a háború folytatása lehetetlenség lenne. Ha a Briey-völgyi művek üzeme megzavartatnék, a háborút elveszíthetnők.* Verdun birtokában a németek zavartalan urak lennének, mert az egész Briey völgy 3-milliárd vasércet rejt magában. A franciák szerint ha Verdun-t nem foglalnák el a németek, de viszont ha a franciák ojlathatnák Metz-ig, akkor ők lennének urai a helyzetnek, vége lenne a háborúnak, mert elvannának a császárság 49 millió vastermeléséből 42 millió tonnát, az acéltermeléséből pedig annak 7/10-ed részét, miáltal a német háborús municiós ipar megbénítatnék.

A Rima nyeresége. A Rimaurányi Vasművek második háborús nyeresége se fog alatta maradni az előzőnek. Híró jár, hogy ez 1914. évi 10 és az 1915. évi 34 koronával szemben 38 korona lesz az idei év osztatka. Tavaly 6,8 milliót, az idén 8 milliót fog a vállalat osztásait részvényesei közt. Tízdele hírek szerint ez meg nem közeli a vállalat elmuld évi keresetét. Ha tekintete visszurik, hogy a többi magyar, de még inkább az osztrák vállalatok is módfeletti erőt fejtettek, továbbá hasonlóan áll a helyzet a nagynémet vasiparban, ezek a számok nagyon is érthetővé válnak. Az entente államok az amerikai vasipart leoldították fel, miként erői már oly kimerítően megemlékezünk. A modern háború elsősorban a vasiparnak kedvez s ennek visszfénye mutatkozik a vasipari vállalatok mérlegeiben.

A Tordavárosi Földgazdászati Részvénytársaság berendezése teljesen elkészült. A vállalat most bocsátotta a fogyasztó-közönség rendelkezésére azt a szerződést, amely mellett a háziszolgálatát vállalja. A belső házi vezeték, a fűtő- és főzőkészüléket és a már meglévő kályha- és tühely-átalakítást maga a vállalat készítette el és a földgáz a fogyasztóknak ugy adja át, hogy minden további nehézség nélkül használható legyen.

A beruházás költségét a fogyasztó viseli, aki ezt 8 százalékos kamatozás mellett tízeves amortizációval is törlesztheti. A főcsővezeték és a gázmérőig szolgáló csatlakozó vezetékek összes beruházó és tartózkodó költsége viszont a részvénytársaságot terbeli. A fogyasztó földgáz árat köbméterenkint 10 fillérben állapították meg. Tekintve azonban, hogy a háború alatt a gázmérőóra beszerzése akadályba ütközik, a gázfogyasztás díját a valószínű fogyasztás mértéke alapján átlékányban állapították meg. Egy szoba-konyhárt a fogyasztó fizet 166 koronát a fogyasztáért, 48 koronát a belső berendezés átlósztásáért, tehát évenként összesen 204 koronát; két szoba-konyha után 246 koronát, illetve 60 koronát; összesen 306 koronát; három szoba után 380, illetve 78 koronát, évenként összesen 408 koronát.

ötzobás lakásért 448, illetve 120, összesen 600 koronát; hétszobás lakásért 600, illetve 144, összesen 744 koronát. A gázkályhával felszerelt fürdőberendezés fogyasztásáért évenként 24 koronát követel külön a társaság. Irodahelyiségekért 90 köbméteren alól 60 koronát, minden további megkezdett 90 köbméterért 30 koronát kell fizetni. Az átlányösszegek megállapításánál egy szoba gázfogyasztására nézve évenként 200 napot és naponta hat órai fűtést tételeztek fel, tehát egy évszobákint 60 koronát vettek számításba, amely összegből minden fűtőnapra 30 fillér jut.

Középmeterezésben a szénbányázat helyzete csak általánosságban mondható jónak. Egyes iparokban, mint az üvegyártás, meg a textilipar, a nyersanyagok hiánya, mint a szóda és gyapot, lényegesen csökkentette az üzemet, minék folytán a szénfogyasztás terén is visszacsúszott. Szakaszított ez a helyzet a téglagyártás terén. (E léren nálunk már a háború hírtörése óta ugyanez a helyzet. *A szerk.*) Ehhez járult a munkásbiány, amely egyre érozotóbbá válik. A brikettgyárak inkább vannak foglalkoztatva.

Vizszent egy, Mannheimból érkezett levellünk szorint *Délméteországban* sommi ráver nem mutatkozik a szénellátás körül. A Rajna vizállása olyan, hogy a folyón való szállítás semmiféle akadályba nem ütközik s a legkülönbözőbb német bányavidékekről szállítják a szenet, brikettet a manheimi kikötőbe. Mégis azonban az idén nem látni olyan szénhegyeket itt, mint azelőtt. A bekezdébeli iparágak a felhozott barnaszenek mintegy 80% át veszik igénybe, a különféle kokszfejűtákat még a kirakodás közben elhordják. A ruhrvidéki diószén, valamint az anthracit is meglegli gazdáját s bizony alig várják a kikötőben a szének érkezését.

Óriási szénrészkelet. Nagyon jól tudtuk s már több ízben jelentettük is, hogy Angliában csökkenő irányzatot mutat a széntermelés és szövetségesei is szűkiben vannak a szénnek. Így van ez Spanyolországban is, ahol Durban-kokszot használtak mintegy 400 ezer tonnát. Ezek a művek alighanem a dupláját fogják fizetni az eddigi áraknak. Egy átesempészlet híradás szerint Cardiffban alig adnak ki szénkivételi engedélyeket, mert alig van elszállítható szénmennyiség. Ez nagyon szomorú tény Olaszországban, amely körök félmillió tonnával kevesebb szenet kapott a folyó évi januártól májusig, mint tavaly ez időben, pedig már ekkor is hatalmasan visszament Olaszország szénbontói. Hasonló a kép Franciaországban és bizony van is ezért mit hallgatnia szövetségeseitől Angliának.

Magyar Bányász-művek r. t. Pick Valdemár dr. gyárigazgató, továbbá Bethlen Pál gróf, Besze József, Hercefeld Alfréd, Weiss Fülöp és Lavicza Miksa igazgatók cégjegyzései jogosultságukat bejegyeztették.

Téglagyári érdekeltség. A Magyar Bank- és Kereskedelmi R.-t. megszerezte az Újváki téglagyár részvényeinek majoritását. Mint halljuk, a Magyar Banknak az a terve, hogy téglagyárait egységes részvénytársasággá olvassza össze, mert így kisebb üzemi kiadások mellett, gazdaságosabban használhatják ki a gyárak a háborút követő időkben várható nagy építkezési konjunktúráját. A Magyar Bank érdekkörébe tartoznak most már az Újváki, a Kőbányai gőztéglagyár, amely legelőbb a Budapesti téglagyár- és mészgőztéglagyárral fuzionált és az István-téglagyár.

Vasfogyasztás. Az osztrák vasművek forgalma az elmúlt júniusban kissé megegyezett, mindenesetre azonban a tavaly júniusban elért mértéket meghaladta, de az idei májusi elszállítását szemközt némi hanyatlást eredményezett. A rudvas forgalma májusban 830.000, júniusban csak 470.000 mázusra ugrott. Ámde míg májusban 37, júniusban csak 22 volt a munkanapok száma, amiből az következik, hogy májusban átlag csak 80.500, júniusban 21.300 mázsa vasat szállítottak. A vasművek az eddigi legnagyobb forgalmat 1912 első felében, vagyis közvetlenül a Balkán-háború kitörése előtt bonyolították le, ugyanis 4 2 millió mázsa mindennemű vasfelét szállítottak el, az idén azonban az egész vasforgalom eddig 4 2 millió mázsa alá nőtt.

A belga szén drágítása. A belga szénpiacra — mint ezt nekünk Berlinből jelentik — a szénnagykereskedők fokozott kereslete nyilvánul meg. A szénbányák augusztustól kezdődően tonnáként 2 frankos árdragítást terveznek. A koksztermelés nem kielégítő, mert a kereslettel szemben a készletet majdnem teljesen elhasználták.

A fémipar nyeresége. A *Deutsch-Luxemburgische Bergwerksgesellschaft* 5 százalékos osztalékokat fizet. A *Vereinigte Stahlwerke von der Cypen* valószínűleg 30 százalékokat fizet a tavalyi 10 százalékkal szemben.

Érdjára részkezesítés. A Morton & Co. jelentése szerint, Európa részkezesítése július 1-én 13.828 tonnát tett ki, míg június 15-én csak 12.000 és május 31-én 2600 tonnát.

A sziléziai bányáipar balkáni terve. A felsősziléziai bányáipar a Balkán-államokkal és Törökországgal a háború előtt is élénk üzenekötésben volt. A háború óta — mint ezt berlini tudósítónk írja — még élénkebb az üzenekötés és minden törekvés odairányul, hogy ezt még inkább növeljék. A felsősziléziai szénipar már is feladatát tűzte ki, hogy az angol szenet, amely a háború előtt nagy szerepet játszott a Balkán-államok szénellátásában, végképpen kiszorítsa a balkán-piacokról. Mostanában, amennyire ez lehetőséges, a Balkán-államokat és Törökországot elsősorban felsősziléziai szénmel látják el és ha a vizualatok kellőképpen kihasználják, akkor az export a jövőben még élénkebb lesz.

FELTEN ÉS GUILLEAUME

kábel-, sodrony- és sodronykötél-gyár részvénytársaság
BUDAPEST, I. Budafoki-ut 13533. hrsz. — TELEFON: —
— 11, 22-12, 22-21, 22-24

Ólomkábelek. Villamvilágítási vezetékek. Sodronykötelek. Elektrolitikus vörösrézhuzalok, okonítványok, szerelvények stb. ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Uj kémiai gyár. Berlii levelezőnk jelenti, hogy a felsőlészleai koksz és kémiai gyár Stettinben egy új kémiai nagy-gyárat létesít, amely egyéb vegytermékek mellett főképpen műtrágya-előállításal (superfoszfát) foglalkozik. Az említett gyár nem közvetlenül érdekelte a vállalkozásban pénzügyileg, hanem közvetve, a Karl Koethen r.-t. után, amelynek részvénybőségét 1914 ben megszerezték. Ez a gyár pedig Freibergben és Greiffenbergben már előállít superfoszfátot és ezenkívül az utóbbi helyen kénsavval.

A szerbiai bányák kiaknázása. Az osztrák-magyar katonai igazgatási Szerbiában jelenleg a következő bányákat tartja üzemben: a Bawe melletti ólombányát. Itt naponként 100 vagon ólomércet tárnak fel. A bányától Rajla vasút állomásig egy 9 km. hosszú keskenyvágányú vasutat építettek. Űlmet ezenkívül még a Ripanje vidékén Crveni Bregre mellett fekvő telepeken és Rudnikban is termelnek.

Vlaskopojeban, Belgrád mellett, egy barnaszénbánya van katonai üzemben. Itt naponként 30 vagon szenet termelnek, mely Belgrád város szükégségére fordítatik. A szerb vasutaknak szénrel való ellátására most az Ibar völgyében Uese mellett kutatnak közszen után. Ha az eredmény kedvező lesz, úgy egy 46 km. hosszú gőrpályát építenek, hogy a szenet a rendeléstési helyekre szállíthassák.

A majdanpeki szénbányát, mely a bolgárok által megszállott területen fekszik, az osztrák államvasutársaság tartja üzemben. Itt naponként 3 vagon tiszta rezet és 2 vagon kénkavicsot termelnek, amely utóbbi robbantószerkezetek gyártására szolgál. Ezt az anyagot azelőtt Spanyolországból szerezik be. Az osztrák-magyar államvasutársaság tulajdonát képezi a rabicai területben levő dobripotoki bánya is, ahol most katonai üzemben antimon termelnek.

Ljubova, Csacsak és Kraljevo mellett legutóbbi chróm után kutatnak. Az eredmény kedvező. Végül legközelebb megkezdik a malomköveknek a Trszentik melletti bányájából a monarchiába való szállítást. Ezek a malomkövek teljesen pótolják a drága francia köveket, amelyeket eddig nálunk használtak.

Svájé petróleumbevitele. Egy imént megjelent kimutatás szerint, smióta a közgazdasági hivatal áruosztálya petróleum és benzín behozatalával foglalkozik, Magyarországból és Ausztriából és a kettős monarchián át 10.003 tonna petróleumot, 2186 tonna benzint, 3014 tonna benzint, összesen 1162 ciszterna földolajat importáltak a svájciak. Németországból 803 tonna benzint és 800 tonna benzint, Amerikából 719 tonna petróleumot hozott be Svájé áruosztálya.

Höchstpreise erwartet. Dem Umstande, das die Regierung mit ihrer Entscheidung schon lange gezögert hat, wird stellenweise entnommen, dass sie keine Erhöhung zugestehen werde. Dagegen glauben die Rohisenerzeuger, dass ihre Ansprüche auf höhere Preise wohl begründet seien und Anerkennung finden werden. Einstweilen lehnen sie Abschlüsse zu den heutigen Höchstpreisen ab. Allenhalben sind die Vorräte von Rohisera gering, von Hämatit gleich Null, indem die Nachfrage wesentlich grösser ist als die Hervorbringung. Infolge des anhaltend steigenden Bedarfs der Regierung ist Stahl knapper geworden denn je. Für private Verwendung steht weniger und weniger zur Verfügung. Man rechnet jetzt auf etwas grössere Zufuhren von amerikanischem halbfertigem Stahl, der aber nur zu sehr hohen Preisen erhältlich ist.

Pläne der elektrotechnischen Industrie in Italien. Der Bürgermeister von Turin — wie uns aus Bern gemeldet wird — hat kürzlich eine Anzahl oberitalienischer Fachleute der elektrotechnischen Industrie zu einer Besprechung eingeladen, um die Gründung einer Fabrik gewisser elektrotechnischer Bedarfsgegenstände in Turin selbst anzubahnen. Es sind mehrere, aber nicht viele Industrielle und Ingenieure der Einladung gefolgt, und es trat die Geneigtheit zutage, dem Plan Teofilo Rossis näherzutreten. Wie es heisst, ist sogar schon ein gewisses Mass von Kapital für den natürlich in der Hauptsache gegen die deutsche Einfuhr gerichteten Plan gewonnen. Es darf aber auch nicht verschwiegen werden, dass schon bisher grosse Anstrengungen gemacht wurden, jene elektrotechnischen Bedarfsgegenstände aus Deutschland zu erzeugen; aber es war ihnen keinerlei Erfolg beschieden.

Rima-Murányer Eisenwerksgesellschaft. Das Geschäftsjahr der Rima-Murányer Eisenwerksgesellschaft ist am 30. Juni zu Ende gegangen. Die Gesellschaft war während des ganzen Jahres voll beschäftigt und hat die höchsten Umsätze erzielt. Nach der Verordnung des ungarischen Finanzministeriums ist es der Gese lschaft untersagt, mit der Dividende über das Höchstmass der dem Kriege vorangegangenen letzten drei Jahre hinauszugehen. Die höchste Dividende dieser Periode betrug 38 K oder 19 Prozent. Demgemäss dürfte die Dividende für das Geschäftsjahr 1915/16 gleichfalls mit 38 K vorge schlagen werden.

DEUTSCHER BERICHT. INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT.

Oberschlesische Eisenbahnbedarfsgesellschaft. Man telegraphiert uns aus Berlin: Die in Breslau abgehaltene ausserordentliche Generalversammlung der Oberschlesischen Eisenbahnbedarfs-Aktiengesellschaft beschloss, die auf Grund eines Beschlusses der Inderen Generalversammlung inzwischen angekauften nominell eine Million Mark Aktien des eigenen Unternehmens änderweitigt zu verwerfen, und zwar sie auf den Erwerbspreis für die Fabrik Jachmann zu einem noch zu vereinbarenden Kurs in Zahlung zu geben. Der Vorstand berichtete dass sämtliche Abteilungen der Gesellschaft auch für Friedenszwecke mit lohnender Arbeit für längere Zeit versorgt seien. Der Gesamtauftragsbestand betrage zurzeit 60 Millionen Mark, so dass in diesem Jahre etwa 100 Millionen Mark Umsatz erzielt werden dürfen.

Vom englischen Eisenmarkt. Dem nahe bevorstehenden Birminghamer Vierteljahrmarkt — wie unserem Blatte gemeldet wird — steht man mit Spannung entgegen, weil man bei diesem Anlass, wenn nicht früher, die Entscheidung der Regierung über die nachgeachtete Bewilligung höherer

